Lietas arhīva Nr. K68-0429-18/23
ECLI:LV:RPPT:2018:0612.11096228616.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2018.gada 12.jūnijā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa,
tiesnese E.Leitāne,
piedaloties prokurorei M.Saržinskai,
atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Aprakstošā daļa

/pers. A/, būdams persona, kura brīdināta par kriminālatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu, neatļauti lietoja psihotropo vielu turpmāk norādītajos apstākļos.

/pers. A/, būdams brīdināts par kriminālatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu saskaņā ar 2016.gada 7.jūnija lēmumu par viņa saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 46.panta pirmās daļas, 2016.gada 28.jūlijā pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā vietā un laikā, atrodoties Rīgā, neatļauti lietoja psihotropo vielu – klonazepāmu, par ko aizturēts 2016.gada 28.jūlijā ap plkst.18.35, /adrese/.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Iztiesāšanas laikā apsūdzētais /pers. A/ savu vainu viņam izvirzītajā un tiesas sēdē uzturētajā apsūdzībā viena noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas atzina pilnībā un izdarīto nožēloja. Lūdza lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, norādot, ka viņam pilnībā saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Prokurore uzturēja apsūdzētā lūgumu neizdarīt lietā pierādījumu pārbaudi.

Motīvu daļa

Tiesa, izskaidrojot procesā iesaistītajām personām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499.pantam, nolēma neveikt lietā pierādījuma pārbaudi, jo apsūdzētais atzīst savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā viena noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas, pieteica lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu un piekrita šādas pārbaudes neizdarīšanai, turklāt tiesai pēc krimināllietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainīgumu viņam izvirzītajā un uzturētajā apsūdzībā.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā darbības ir kvalificētas pareizi un viņa vainīgums ir pierādīts pilnībā, līdz ar to /pers. A/ atzīstams par vainīgu un sodāms Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527.panta trešās daļas nosacījumiem pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta otro daļu /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas klasificējams kā kriminālpārkāpums.

No apsūdzības faktisko apstākļu izklāsta izriet, ka /pers. A/ ar tiešu nodomu un apzināti prettiesiskām darbībām ir vērsusies pret vispārējo sabiedrisko drošību narkotisko un psihotropo vielu aprites sfērā, radot reālus draudus nodarīt kaitējumu ar likumu aizsargātām interesēm – iedzīvotāju veselībai, tajā skaitā savai veselībai, sekmējot sevišķa sociālā ļaunuma – narkomānijas izplatīšanos.

Tiesas sēdē, pārbaudot apsūdzētā /pers. A/ personību raksturojošos datus, noskaidrots: dzimis /datums/; neprecējies; apgādībā esošu personu nav; ir deklarētā dzīvesvieta; ar vidējo tehnisko izglītību (lietas 61., 87.lapa); pēc apsūdzētā vārdiem – strādā autoservisā, nenoslēdzot darba līgumu, bez būtiskiem veselības traucējumiem; ir reģistrēti administratīvie pārkāpumi (lietas 73.-74., 94.-95.lapa); uz lietas izskatīšanas brīdi apsūdzētajam ir piecpadsmit spēkā stājušies notiesājoši spriedumi un prokurora priekšraksti par sodu (lietas 74.-79.lapa, 89.-94.lapa):

1) ar Jūrmalas pilsētas tiesas 1999.gada 28.oktobra spriedumu pēc Krimināllikuma 231.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 55.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 1 gadu. Spriedums stājies spēkā 1999.gada 8.novembrī;

2) ar Jūrmalas pilsētas tiesas 2004.gada 14.septembra spriedumu pēc Krimināllikuma 260.panta trešās daļas, piemērojot Krimināllikuma 55.pantu, ar brīvības atņemšanu uz 5 gadiem nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 3 gadiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 gadiem. Ar Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2006.gada 10.aprīļa spriedumu Jūrmalas pilsētas tiesas 2004.gada 14.septembra spriedums atcelts daļā par piespriesto sodu un šajā daļā taisīts jauns spriedums, /pers. A/ sodīts ar brīvības atņemšanu uz 5 gadiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 gadiem. Spriedums stājies spēkā 2006.gada 23.maijā. 2008.gada 3.novembrī atbrīvots pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas;

3) ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2011.gada 13.oktobra spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 80 stundām. Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, piespriestajam sodam pilnīgi pievienot neizciesto sodu pēc Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2006.gada 10.aprīļa sprieduma, galīgais sods noteikts piespiedu darbs uz 80 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 2 gadiem 20 dienām. Spriedums stājies spēkā 2011.gada 25.oktobrī;

4) ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2012.gada 14.marta spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, piespriestajam sodam pilnība pieskaitot neizciesto sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2011.gada 13.oktobra spriedumu, galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 4 mēnešiem un 8 dienām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 2 gadiem un 20 dienām. Spriedums stājies spēkā 2012.gada.11.jūlijā. 2012.gada 12.jūnija atbrīvots pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas;

5) ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 30.jūlija spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, piespriestajam sodam pilnībā pievienojot neizciesto papildsoda daļu pēc Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2012.gada 14.marta sprieduma, galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 4 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 1 gadu 16 dienām. Ar Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2013.gada 30.oktobra spriedumu Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 30.jūlija spriedums atcelts daļā par noteikto galīgo sodu un šajā daļā taisīts jauns spriedums, saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, piespriestajam sodam pilnībā pievienojot neizciestā papildsoda daļu pēc Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2012.gada 14.marta sprieduma, galīgais sods /pers. A/ noteikts brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 9 mēnešiem 3 dienām. Spriedums stājies spēkā 2013.gada 16.novembrī;

6) ar Rīgas rajona tiesas 2013.gada 5.augusta spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas, 179.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 3 mēnešiem. Spriedums stājies spēkā 2013.gada 14.decembrī. 2014.gada 13.oktobrī atbrīvots pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas;

7) ar Narkotiku nelikumīgas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūras prokurora 2015.gada 23.decembra priekšrakstu par sodu pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 80 stundām. Prokurora priekšraksts par sodu stājies spēkā 2015.gada 23.decembrī. Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2016.gada 9.maija lēmumu ar Narkotiku nelikumīgas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūras prokurora 2015.gada 23.decembra priekšrakstu par sodu piemērotais un neizciestais sods – piespiedu darbs uz 72 stundām ir aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 18 dienām. Lēmums stājies spēkā 2016.gada 31.maijā. 2016.gada 26.jūlijā atbrīvots pēc brīvības atņemšanas soda izpildes;

8) ar Ogres rajona prokuratūras prokurora 2016.gada 6.jūnija priekšrakstu par sodu pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 100 stundām. Prokurora priekšraksts par sodu stājies spēkā 2016.gada 6.jūnijā;

9) ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2016.gada 29.jūnija spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 120 stundām. Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, noteiktajam sodam pilnībā pievienojot neizciesto sodu pēc Narkotiku nelikumīgas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūras prokurora 2015.gada 23.decembra priekšraksta par sodu un Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2016.gada 9.maija lēmuma, sods noteikts īslaicīga brīvības atņemšana uz 18 dienām un piespiedu darbs uz 120 stundām. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, noteiktajam sodam pilnībā pieskaitot sodu, kas noteikts ar Ogres rajona prokuratūras prokurora 2016.gada 6.jūnija priekšrakstu par sodu, galīgais sods noteikts īslaicīga brīvības atņemšana uz 18 dienām un piespiedu darbs uz 220 stundām. Spriedums stājies spēkā 2016.gada 12.jūlijā;

10) ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas 2016.gada 1.novembra spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 mēnešiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, piespriestajam sodam pilnībā pieskaitot sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2016.gada 29.jūnija spriedumu, galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 3 mēnešiem 18 dienām un piespiedu darbs uz 220 stundām. Spriedums stājies spēkā 2017.gada 13.janvārī. 2017.gada 31.janvārī atbrīvots pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas;

11) ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 8.novembra spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, 253.^{2}panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu, ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 mēnešiem. Spriedums stājies spēkā 2017.gada 7.februārī;

12) ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 20.aprīļa spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 200 stundām. Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, noteiktajam sodam daļēji pievienojot neizciesto sodu pēc Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 1.novembra sprieduma, galīgais sods noteikts piespiedu darbs uz 350 stundām. Spriedums stājies spēkā 2017.gada 3.maijā;

13) ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona prokuratūras prokurora 2017.gada 30.marta priekšrakstu par sodu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 50 stundām. Prokurora priekšraksts par sodu stājies spēkā 2017.gada 24.aprīlī;

14) ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 27.jūnija spriedumu pēc Krimināllikuma 274.panta otrās daļas, 180.panta pirmās daļas, 275.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu un 3 mēnešiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, piespriesto sodu pilnība saskaitot ar sodiem, kas noteikti ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 8.novembra spriedumu un Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 20.aprīļa spriedumu, sods noteikts brīvības atņemšana uz 1 gadu 6 mēnešiem un piespiedu darbs uz 350 stundām. Saskaņā ar Krimināllikuma 49.^{1}panta nosacījumiem galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 1 gadu un piespiedu darbs uz 350 stundām. Ar Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2017.gada 13.oktobra spriedumu Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 27.jūnija spriedums atcelts daļā par noteikto sodu un galīgo sodu, šajā daļā taisot jaunu spriedumu, /pers. A/ sodīts pēc Krimināllikuma 274.panta otrās daļas, 180.panta pirmās daļas, 275.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 9 mēnešiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, piespriestajam sodam pilnībā pieskaitot sodus, kas noteikti ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 8.novembra spriedumu un Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 20.aprīļa spriedumu, galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 1 gadu un piespiedu darbs uz 350 stundām. Spriedums stājies spēkā 2017.gada 31.oktobrī. Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 20.decembra lēmumu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 27.jūnija spriedumu (Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2017.gada 13.oktobra spriedumu) piespriestajam sodam pilnīgi pievienojot sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona prokuratūras 2017.gada 30.marta prokurora priekšrakstu par sodu, galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 1 gadu un piespiedu darbs uz 400 stundām. Lēmums stājies spēkā 2018.gada 3.februārī;

15) ar Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu namā 2017.gada 14.septembra spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 mēnešiem. Spriedums stājies spēkā 2018.gada 30.janvārī.

Turklāt uz lietas izskatīšanas brīdi apsūdzētajam ir trīs notiesājoši spriedumi, kuri nav stājušies spēkā:

1) ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 12.februāra spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, 253.^{2}panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu un trešo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 9 mēnešiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, daļēji saskaitot piespriesto sodu ar sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 20.decembra lēmumu un Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu namā 2017.gada 14.septembra spriedumu, brīvības atņemšana uz 1 gadu 6 mēnešiem un piespiedu darbu uz 400 stundām;

2) Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 19.marta spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas, 180.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu;

3) ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 26.marta spriedumu pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem.

Spēkā esošajā likuma redakcijā noteikts, ka par Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu soda ar īslaicīgu brīvības atņemšanu vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta ceturtās daļas noteikumiem – brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Tiesa, nosakot apsūdzētajam soda veidu, ievērojot Krimināllikuma 46.panta otrajā daļā norādītos soda veidu ietekmējošos apstākļus, secina, ka /pers. A/ par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir nosakāms brīvības atņemšanas sods, kā to tiesas debatēs lūdza arī prokurore.

Lemjot jautājumu par krimināsoda piemērošanu, tiesa vērtē, ka apsūdzētais iepriekš ir sodīta persona par dažāda rakstura noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, tajā skaitā darbībām, kas saistītas ar narkotisko un psihotropo vielu nelikumīgu apriti. Jauns noziedzīgais nodarījums šajā lietā izdarīts nedzēstas sodāmības laikā, divu dienu laikā pēc atbrīvošanās no soda izciešanas, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2016.gada 9.maija lēmumu, kas ļauj izdarīt objektīvu secinājumu, ka iepriekš noteiktais krimināsods nav bijis pietiekami efektīvs resocializācijas pasākumu īstenošanā, tā kā Krimināllikuma vispārprofilaktiskā iedarbība nav sasniegusi Krimināllikuma 35.pantā definētos ģenerālās un speciālās prevencijas uzdevumus, ko apstiprina soda efektivitātes kritērijs – recidīvs.

Tāpat no lietas materiāliem izriet, ka, neskatoties uz to, ka apsūdzētais ir persona bez intelektuālās attīstības traucējumiem, gados jauns cilvēks, kur atrodas ekonomiski aktīvā darbspējīgā vecumā, tomēr algotu darbu oficiāli nestrādā, neizglītojas, kā arī neiesaistās kādā resocializācijas vai psihosociālās ārstēšanās programmā, lai izveidotu kādas pozitīvas pārmaiņas esošajā dzīvesveidā, vērtību organizācijā un uzvedības korekcijā, lai pieņemtu savā dzīvē racionālākus, saprātīgākus un ilgtermiņā adekvātākus lēmumus savas personības izaugsmei.

Ievērojot minētos argumentus, tiesa secina, ka Krimināllikuma 35.panta definētie soda mērķi tiks sasniegti pie nosacījuma, ja /pers. A/ tiks noteikts zināms tiesību ierobežojums atbilstoši noziedzīgā nodarījuma raksturam un radītam kaitējumam, sodu nosakot brīvības atņemšanas veidā, tā kā secināms, ka tikai tādā veidā tiks sekmēta personas tiesiskā uzvedība un jaunu noziedzīgu nodarījumu novēršana.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli noziedzīgajā nodarījumā atzīst savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu, savukārt saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu tiesa par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli noziedzīgajā nodarījumā atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Tāpat, nosakot apsūdzētajam sodu, tiesa ņem vērā, ka /pers. A/ ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, taču tas nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47.panta izpratnē, bet tiek ņemts vērā pie soda noteikšanas, jo atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499.pantam – viens no kritērijiem, lai krimināllietu varētu izskatīt bez pierādījumu pārbaudes, ir apsūdzētā vainas atzīšana un izdarītā nožēlošana.

Tā kā /pers. A/ ir atzīts viens atbildību mīkstinošs un viens atbildību pastiprinošs apstāklis, tad tiesa secina, ka apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir nosakāms inkriminētā panta sankcijā paredzētais brīvības atņemšanas sods – pietuvinot to sankcijas vidējam apmēram, ar mērķi – veicināt apsūdzētā atbildību resocializācijas pasākumu īstenošanā un soda efektivitātes kritēriju sasniegšanā.

Ievērojot to, ka Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 12.februāra spriedums, Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 26.marta spriedums un Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 19.marta spriedums uz lietas izskatīšanas brīdi nav stājušies spēkā, tiesa atzīst, ka nepastāv pamats galīgā soda noteikšanai /pers. A/.

Krimināllietas Nr.11096228616 ietvaros /pers. A/ bija aizturēts no 2017.gada 15.jūnija līdz 2017.gada 16.jūnijam, kas saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu ieskaitāms apsūdzētā soda termiņā (lietas 52., 55.lapa).

Kriminālprocesa likuma 276.pants noteic, ka pēc iztiesāšanas uzsākšanas apcietinājumu pēc savas iniciatīvas piemēro tiesa, kas izskata lietu, ievērojot šā likuma 272.-275.panta noteikumus, savukārt Kriminālprocesa likuma 272.panta pirmā daļa noteic, ka apcietinājumu var piemērot, ja kriminālprocesā iegūtās konkrētās ziņas par faktiem rada pamatotas aizdomas, ka persona ir izdarījusi noziedzīgu nodarījumu, par kuru likums paredz brīvības atņemšanas sodu, un cita drošības līdzekļa piemērošana nevar nodrošināt, ka persona neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu un neizvairīsies no sprieduma izpildīšanas.

Tā kā apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir nosakāms brīvības atņemšanas sods, turklāt lietā ir iegūti objektīvi fakti, kas norāda uz apsūdzētā apzinātu tendenci jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kā arī tiesai ir pamats uzskatīt, ka apsūdzētais varētu izvairīties no sprieduma izpildes, tad sprieduma izpildes nolūkā līdz sprieduma stāšanās spēkā /pers. A/ ir piemērojams drošības līdzeklis – apcietinājums.

Pamatojoties uz Ministru kabineta 2008.gada 2.jūnija noteikumiem Nr.394 "Alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes pārbaudes kārtība" 6.punktu apsūdzētajam /pers. A/ 2016.gada 26.jūlijā veikta medicīniskā pārbaude, par ko sastādīts medicīniskās pārbaudes protokols Nr.3854 narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes (iespaida) noteikšanai ar pielikumā esošu ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātu Nr.5705, kuras izdevumi veido 100,70 *euro* (lietas 9., 10.lapa).

Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 7.[1] punkts noteic, ka procesuālie izdevumi ir izdevumi, kas radušies administratīvā pārkāpuma lietā, kurā pieņemts lēmums par administratīvā pārkāpuma lietvedības izbeigšanu, materiālus nododot izmeklēšanas iestādei, vai pieņemtais nolēmums ir atcelts sakarā ar kriminālprocesa uzsākšanu vai zaudējis spēku sakarā ar personas saukšanu pie kriminālatbildības, savukārt minētā panta 7.[2] punkts noteic, ka procesuālie izdevumi ir izdevumi, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas, narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošu vielu ietekmes konstatēšanai veiktajām pārbaudēm, kas atbilstoši Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmās daļas definējumam ar tiesas nolēmumu ir piedzenami no notiesātajiem.

Ievērojot to, ka ar lietas materiāliem apstiprinās, ka apsūdzētajam ne uz lietas izskatīšanas, ne uz noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas brīdi nav bijis piešķirts maznodrošinātās personas statuss, kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta ceturtās daļas nosacījumiem varētu būt par pamatu /pers. A/ atbrīvošanai no procesuālo izdevumu piedziņas pilnībā vai daļēji, tiesa atzīst, ka minētie procesuāli izdevumi 100,70 *euro* apmērā ir piedzenami no apsūdzētā, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 7.[1] , 7.[2] punkta un 368.panta noteikumiem.

Lietā nav cietušo, kā arī nav uzlikts arests mantai, kā arī nav lietisko pierādījumu, par kuriem būtu pieņemams attiecīgs nolēmums.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520. un 530.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 253.[2]panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un noteikt sodu – īslaicīga brīvības atņemšana uz 2 (diviem) mēnešiem.

/pers. A/ soda izciešanas termiņu sākt skaitīt no 2018.gada 12.jūnija.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu /pers. A/ soda termiņā ieskaitīt aizturēšanas laiku šajā krimināprocesā no 2017.gada 15.jūnija līdz 2017.gada 16.jūnijam (divas dienas).

Piemērot /pers. A/ drošības līdzekli – apcietinājumu, apcietinot viņu tiesas sēžu zālē pēc sprieduma pasludināšanas.

Piedzīt no /pers.A/valsts labā procesuālos izdevumus 100,70 *euro* (viens simts *euro*, 70 centi) apmērā, kas saistīti ar narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes pārbaudi 2016.gada 28.jūlijā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā, – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2018.gada 29.jūnija.

Tiesnese E.Leitāne